Dosarul nr. 3-248/2023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

18 februarie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Gandrabur Marcel**
Grefier **Svistal Lorena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Media Production” împotriva Consiliului Audiovizualului al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 01 februarie 2023 SRL ”Media Production” a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Consiliului Audiovizualului al Republicii Moldova (în continuare CA), solicitând anularea parțială a deciziei nr. 393 din 29 decembrie 2022, în partea pct. 15-17, în temeiul cărora SRL ”Media Production” a fost sancționată cu amendă în sumă de 38 000 lei.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, în fapt, prin decizia nr. 356 din 25 noiembrie 2022, Consiliul Audiovizualului a decis monitorizarea furnizorilor publici și privați naționali de servicii media audiovizuale de televiziune la capitolul respectării prevederilor art. 4 din Codul serviciilor media audiovizuale (CSMA). Prin decizia nr. 376 din 16 decembrie 2022, același control a fost dispus și pentru serviciile media audiovizuale de televiziune ”RTR Moldova”, ”PEH TV” și ”Cinema 1”. După concluzia CA, în perioada de raport serviciul media audiovizual ”PEH TV Moldova” a difuzat programe audiovizuale cu durata medie zilnică mai mică de 80%, iar ponderea programelor locale a constituit un volum mai mic de 80% în limba română și cota programelor locale difuzate în orele de maximă audiența nu a atins 75%. În acest fel, prin decizia Consiliului Audiovizualului nr. 393 din 29 decembrie 2022 (expediată pe 16.01.2023), SRL ”Media Production” a fost sancționată cu amendă în mărime de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 4 alin. (3) lit. c) din CSMA; amendă în mărime de 12 000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 4 alin. (7) din CSMA; amendă în mărime de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 4 alin. (9) din CSMA. Consideră că la etapa emiterii deciziei CA nu a luat în

considerare explicațiile prezentate de furnizor și a aplicat o amendă nejustificată. În primul rând, în cadrul monitorizării CA nu a solicitat de la reclamant prezentarea înregistrărilor video pentru perioada de monitorizare. Așadar, în decizia contestată pe pagina 2 atestă că următoarea explicație: ”în temeiul prevederilor art. 83 alin. (2) din CSMA, prin prisma nr. 1710 din 28 noiembrie 2022, CA a solicitat furnizorilor de servicii media audiovizuale publici și privați naționali de televiziune prezentarea înregistrărilor pentru perioada 19-25 noiembrie 2022. Astfel, pentru o parte din furnizori, CA a stabilit o altă perioadă, 02-08 decembrie 2022, iar pentru serviciile media audiovizuale ”RTR Moldova”, ”PEH TV” și ”Cinema 1” a fost stabilită o perioadă de după finalizarea procesului de judecată, și anume 08-14 decembrie 2022, dat fiind faptul că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 05.12.2022”. Cum se poate observa, înregistrările video au fost solicitate de la alți furnizori, ci nu de reclamant, în ciuda faptului că în monitorizările precedente înregistrările video au fost solicitate de fiecare dată. Pe data de 27 decembrie 2022 la sfârșitul zilei lucrătoare reclamantul a primit prin poștă electronică doar raportul de monitorizare cu scrisoare de însoțire, precum că, raportul de monitorizare va fi examinat în cadrul ședinței publice din 29 decembrie 2022, ora 11:00. Astfel, furnizorul de servicii media a avut la dispoziție doar o zi lucrătoare pentru a verifica toate datele și a expune poziția sa. Totodată nu este clar care anume înregistrare video a fost monitorizată de CA. Cum a fost menționat, reclamantul salva, de obicei, înregistrările solicitate într-un folder pe server și prezenta CA accesul. În situația de față, în care pârâtul nu a solicitat înregistrările video, nu este clar de unde au fost luate video-uri pentru monitorizare. Dacă CA folosește sistemul propriu în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (4) lit. a) și art. 83 alin. (3) lit. a) din CSMA nr. 174/2018, CA a efectuat monitorizarea serviciului media audiovizual. În al doilea rând, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 25 august 2022 a fost suspendată decizia CA nr. 100 din 30 martie 2022, prin care furnizorul de servicii media SRL ”TV-Comunicații Grup”, SRL ”A.VIDEO-Content”, SRL ”Media Production” au fost clasificați ca furnizori de servicii media naționali. Încheierea menționată a fost anulată prin decizia Curții de Apel Chișinău abia la data de 05 decembrie 2022. A se avea în vedere în aspectul vizat art. 428 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Reieșind din cele expuse, este evident că la data monitorizării postul ”RTR Moldova” a fost clasificat ca regional și nu național respectiv nu avea obligația de a transmite în cadrul serviciilor de televiziune programe audiovizuale locale cu durata medie zilnică de 8 și în consecință, monitorizarea prin prisma art. 4 alin. (3) lit. a)-c), alin. (4), alin. (7) și alin. (9) a fost făcută și calculată în mod incorect. Tabelul cu durata programelor locale pentru perioada 08-14 decembrie 2022 nu coincide cu datele, deținute de furnizorul de servicii media, ceea ce înseamnă că programele audiovizuale locale nu au fost monitorizate și calculate corect, pentru aceasta pe data de 28 decembrie 2022 a fost prezentată și evidența deținută de reclamant, prin care se confirmă că reclamantul a respectat prevederile art. 4 alin. (3) lit. d). Raportul de monitorizare a fost întocmit cu încălcarea mai multor norme procesuale și normative, astfel nu poate fi luat de Consiliul Audiovizualului la emiterea unei decizii.

Consiliul Audiovizualului și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei, solicitând respingerea acțiunii formulate de reclamant ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 24-29)*

În ședința de judecată, reprezentantul SRL ”Media Production”, Oțel Marcel a susținut acțiunea în sensul formulat și a pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul Consiliului Audiovizualului, Mașaev Maria nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată

indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ. Or, partea reclamantă pretinde anularea deciziei de sancționare cu amendă, ultima fiind act administrativ individual defavorabil reclamantului în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Prezentul litigiu este exceptat de la procedura prealabilă obligatorie de tranșare conform art. 84 alin. (15) din Codul serviciilor media audiovizuale.

4. Corelând data comunicării actului administrativ, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

5. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau

și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui "terţ imparţial" în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de "act administrativ" este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl

constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii; dispunerea de către instanţe de un set destul de îngust de mijloace şi metode de exercitare a controlului, care, de asemenea, sunt limitate de lege; lipsa posibilităţilor de executare de sine stătătoare coercitivă a deciziilor judiciare.

Instanța reține că, prin decizia nr. 356 din 25 noiembrie 2022, CA a dispus monitorizarea furnizorilor publici și privați naționali de servicii media audiovizuale de televiziune la capitolul respectării prevederilor art. 4 alin. (3) lit. a)-c), alin. (4), alin. (7) și alin. (9) din CSMA, ca urmare a autosesizării președintei CA, Vițu-Eșanu Liliana.

De altfel, prin decizia nr. 376 din 16 decembrie 2022, un control asemănător celui menționat supra, de asemenea la autosesizarea președintei CA, Vițu-Eșanu Liliana, a fost dispus și pentru serviciile media audiovizuale de televiziune ”RTR Moldova”, ”PEH TV” și ”Cinema 1”, ca urmare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2022, prin care a fost admis recursul înaintat de CA și respinsă cererea de suspendare a deciziei CA nr. 100 din 30 martie 2022, depusă de furnizorii de servicii media menționați supra.

Astfel, pentru serviciile media audiovizuale ”RTR Moldova”, ”PEH TV” și ”Cinema 1” a fost stabilită o perioadă de după finalizarea procesului de judecată, și anume 08-14 decembrie 2022, dat fiind faptul că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 05 decembrie 2022.

Este de menționat faptul că, prin decizia CA nr. 100 din 30 martie 2022 cu privire la aprobarea Listei furnizorilor de servicii media audiovizuale naționali, regionali și locali, serviciile media audiovizuale de televiziune „Jurnal TV”, „PRO TV Chișinău”, „TV8”, „Canal 5”, „Canal 2”, Canal 3”, „Prime”, „Publika TV”, „Mega TV”, „Familia”, „Primul în Moldova”, „Accent TV”, „TV6”, „Orhei TV”, „Agro TV Moldova”, „Axial TV”, „Busuioc TV”, „Canal Regional”, „Cotidianul TV-CTV”, „Cinema 1”, „Exclusiv TV”, „Gurinel TV”, „ITV”, „N4”, „Noroc TV”, „NTV Moldova”, „Orizont TV”, „PEH TV”. „REN Moldova”, „R Live TV”, „RTR Moldova”, „RU TV”, „Tezaur TV”, „TVC 21”, „TVR Moldova”, „Vocea Basarabiei”, „10 TV” și „Zona M” au fost clasificate ca furnizori privați naționali, având obligația conform art. 4 alin. (3) lit. c) din CSMA de a transmite în cadrul serviciilor de televiziune programe audiovizuale locale cu durata medie zilnică de cel puțin 8 ore.

Instanța atestă că, CA a efectuat monitorizarea având ca reper următoarele prevederi legale: art. 4 din CSMA, alin. (3): „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite, în cadrul serviciilor de televiziune, programe audiovizuale locale cu următoarele durate medii zilnice: cel puțin 10 ore pentru fiecare serviciu media audiovizual - pentru furnizorii publici naționali de servicii media; cel puțin 8 ore pentru fiecare serviciu media audiovizual - pentru furnizorii publici regionali de servicii media; cel puțin 8 ore pentru fiecare serviciu media audiovizual - pentru furnizorii privați naționali de servicii media. Alin. (4): „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite, în primă difuzare, cel puțin 50% din cotele de producție proprii prevăzute la alin. (3). Alin. (7): „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite programe audiovizuale locale în proporție de cel puțin 80% în limba română din totalul programelor locale difuzate, cu excepția furnizorilor de servicii media ale căror servicii media audiovizuale sunt destinate comunităților din unitățile administrativ-teritoriale în care o

minoritate etnică reprezintă o pondere majoritară, care au obligația de a transmite programe audiovizuale locale în proporție de cel puțin 25% în limba română, precum și programe audiovizuale de producție proprie în limba minorității respective. Alin. (9): „Programele audiovizuale locale prevăzute la alin. (3), (6) și (7) se difuzează în intervalul orar 06.00-24.00. Cel puțin 75% din conținutul programelor respective se difuzează în orele de maximă audiență. În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (4) lit. a) și art. 83 alin. (3) lit. a) din CSMA, CA a efectuat monitorizarea serviciului media audiovizual de televiziune ”PEH TV”.

Rezultatele monitorizării la capitolul respectării prevederilor art. 4 din CSMA a fost reflectat în tabelul conținut expres în decizia contestată.

Astfel, în perioada de raport, serviciul media audiovizual de televiziune ”PEH TV” a difuzat programe audiovizuale cu durata medie zilnică mai mică de 8 ore, procentul producției în prima difuzare a fost mai mic de 50%, ponderea programelor locale a constituit un volum mai mic de 80% în limba română și cota programelor locale difuzate în orele de maximă audiență nu a atins 75%. Prin urmare sunt relevante următoarele prevederi ale art. 4 din CSMA: Alin. (3) lit. c): „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite, în cadrul serviciilor de televiziune, programe audiovizuale locale cu următoarele durate medii zilnice: cel puțin 8 ore pentru fiecare serviciu media audiovizual - pentru furnizorii privați naționali de servicii media. Alin. (4): „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite, în primă difuzare, cel puțin 50% din cotele de producție proprii prevăzute la alin. (3). Alin. (7): „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite programe audiovizuale locale în proporție de cel puțin 80% în limba română din totalul programelor locale difuzate, cu excepția furnizorilor de servicii media ale căror servicii media audiovizuale sunt destinate comunităților din unitățile administrativ-teritoriale în care o minoritate etnică reprezintă o pondere majoritară, care au obligația de a transmite programe audiovizuale locale în proporție de cel puțin 25°% în limba română, precum și programe audiovizuale de producție proprie în limba minorității respective. Alin. (9): „Programele audiovizuale locale prevăzute la alin. (3), (6) și (7) se difuzează în intervalul orar 06.00-24.00. Cel puțin 75% din conținutul programelor respective se difuzează în orele de maximă audiență.

Astfel, prin decizia CA nr. 393 din 29 decembrie 2022, CA în mod just și întemeiat a sancționat SRL ”Media Production” cu amendă în mărime de 13 000 de lei, pentru încălcarea prevederilor art. 4 alin. (3) lit. c) din CSMA, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (6) lit. f) din CSMA cu amendă în mărime de 12 000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 4 alin. (7) din CSMA, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (6) lit. f) din CSMA și cu amendă în mărime de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 4 alin. (9) din CSMA, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (6) lit. f) din CSMA.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (4) lit. c) din CSMA, CA exercită controlul asupra modului în care furnizorii și distribuitorii de servicii media își îndeplinesc obligațiile asumate, conform CSMA. Controlul asupra conținuturilor serviciilor media audiovizuale și ale programelor audiovizuale este exercitat numai după furnizarea acestora, în conformitate cu art. 7 alin. (5). Totodată, conform art. 83 alin. (3) lit. a) din CSMA, CA exercită controlul din oficiu.

Astfel, CA, în conformitate cu prevederile citate supra, ca urmare a autosesizării a dispus și a efectuat monitorizarea serviciului național de televiziune ”PEH TV”. CA nu a solicitat de la furnizor înregistrările video, monitorizarea fiind făcută în baza înregistrărilor stocate chiar de către CA pe propriul sistem de înregistrare (serverul CA).

CA este o autoritate publică autonomă, care are anumite capacități, iar solicitarea înregistrărilor video în scopul monitorizării este un drept al CA, nicidecum o obligație. CA are un contract încheiat cu distribuitorul SA “MOLDTELECOM”, care permite primului accesul la înregistrările de care are nevoie, în scopul efectuării monitorizărilor.

Monitorizarea reclamantului a fost dispusă prin decizia CA nr. 376 din 16 decembrie 2022, fiind propusă monitorizarea pentru o perioadă de după 05 decembrie 2022. Conform raportului de monitorizare întocmit de CA și remis reclamantului la data de 27 decembrie 2022, perioada monitorizării este următoarea: 08-14 decembrie 2022. Astfel, perioada monitorizării a fost prevăzută expres în raport și în decizia contestată, iar acest fapt nu lasă loc de interpretări, or afirmația reclamantului precum că nu este clar care anume înregistrări video au fost monitorizate este lipsită de substrat factologic. De asemenea, conform art. 7 alin. (5) din CSMA: „Controlul conținutului serviciilor media audiovizuale înainte de difuzarea acestora este interzis”.

Deși prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 25 august 2022 a fost suspendată decizia CA nr. 100 din 30 martie 2022 prin care reclamantul a fost clasificat ca furnizor de serviciu media național, această încheiere a fost anulată prin decizia Curții de Apel Chișinău la data de 05 decembrie 2022. Astfel, având în vedere că perioada monitorizării este după 05 decembrie 2022 și anume 08-14 decembrie 2022, în perioada în care CA a efectuat monitorizarea reclamantului, acesta era clasificat ca furnizor național, nicidecum ca furnizor regional, or decizia Curții de Apel intră în vigoare la momentul adoptării și publicării.

Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2022 a fost publicată, este valabilă și irevocabilă din momentul emiterii. Sintagma ”o copie se va pune la dispoziția părților timp de 5 zile”, nu înseamnă că decizia a intrat în vigoare peste 5 zile sau că timp de 5 zile părțile nu au putut să facă cunoștință cu decizia care a fost publicată pe site. CSMA a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2019 și decizia CA ”Cu privire la aprobarea Listei furnizorilor de servicii media audiovizuale naționali, regionali și locali” a fost aprobată la 30 martie 2022, dar a intrat în vigoare la 01 septembrie 2022, fapt pentru care consideră că furnizorii de servicii media audiovizuale și anume ”RTR Moldova”, ”PEH TV” si ”Cinema 1” au avut suficient timp la dispoziție să se conformeze cu noul statut, să se pregătească și financiar și pe segmentul resurselor umane.

Totodată, datele deținute și prezentate de reclamant au fost supuse analizei și de asemenea, comparate cu cele ale CA.

Este plauzibilă poziția autorității publice pârâte care justifică diferența dintre date pe motiv că programele locale se calculează de CA conform art. 4 alin. (9) din CSMA, potrivit căruia: „Programele audiovizuale locale prevăzute la alin.(3), (6) și (7) se difuzează în intervalul orar 06.00-24.00. Cel puțin 75% din conținutul programelor respective se difuzează în orele de maximă audiență”, însă, reclamantul a calculat din ora în care începe programul, asta însemnând

05:52:35, 05:58:01, 05:59:20, 05:47:16, 05:52:47, 05:57:25, 05:56:36 (date extrase din grila prezentată de reclamant). Conform prevederilor art. 4 alin. (3) din CSMA: „Furnizorii de servicii media au obligația de a transmite, în cadrul serviciilor de televiziune, programe audiovizuale locale cu următoarele durate medii zilnice: c) cel puțin 8 ore pentru fiecare serviciu media audiovizual - pentru furnizorii privați naționali de servicii media".

Astfel, având în vedere că reclamantul face parte din categoria menționată supra, are obligația de a transmite cel puțin 8 ore de programe audiovizuale locale, însă din cele constatate se atestă că reclamantul nu a respectat prevederile legale.

În concluzie, acțiunea de contencios administrativ formulată de SRL "Media Production" este neîntemeiată și pasibilă respingerii, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent, motivarea este corespunzătoare, totodată abuzuri nu au fost admise în cadrul procedurii administrative.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată "Media Production" împotriva Consiliului Audiovizualului al Republicii Moldova cu privire la anularea pct. 15-17 din decizia nr. 393 din 29 decembrie 2022.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**